

การสำรวจความคิดเห็นและความต้องการของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่มีต่อการใช้ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง

อาจารย์ ดร.ปัทมา สัมพันธ์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน EL 172 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง และความต้องการในการใช้ศูนย์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสม (Mixed-Method Approach) เชิงปริมาณและคุณภาพ ในส่วนข้อมูลเชิงปริมาณ ได้มีการแจกแบบสอบถามสำรวจให้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 505 คน ส่วนในข้อมูลเชิงคุณภาพ ได้สุ่มนักศึกษา จำนวน 32 คน มาสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interview)

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นว่าการเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นสิ่งที่มีความจำเป็น หากแต่ยังขาดความเข้าใจในแนวคิดเรื่องการเรียนภาษาอังกฤษด้วยตนเอง นักศึกษามีความต้องการพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษพูด ฟัง อ่าน เขียน ความรู้ด้านไวยากรณ์และคำศัพท์สูงในทุกๆ ด้าน นอกจากนี้ นักศึกษาต้องการให้ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเองมีการจัดตั้งคลินิกการให้คำแนะนำ

จากผลการวิจัยสรุปได้ว่านักศึกษาขาดความรู้และแนวทางในการเรียนรู้ด้วยตนเองและต้องการความช่วยเหลือในรูปแบบของการให้คำแนะนำและเป็นพี่ปรึกษา รูปแบบและวิธีการแก้ปัญหาดังกล่าวได้มีการเสนอแนะในงานวิจัย

Abstract

The purposes of this research were to investigate first-year Thammasat students' opinions of and needs for a Self-Access Learning Center (SALC).

A mixed-method approach was applied in this study, whereby a questionnaire was distributed to all participants (n = 505) and a semi-structured interview was conducted among a randomly sampled group of the former (n = 32).

The results suggested that the students strongly perceive the value of autonomous learning as high. However, they had a low understanding of concept of autonomous learning. The students needed to improve their English language skills as well as their knowledge of grammar and vocabulary. In addition, the students strongly demanded that a consulting clinic be set up.

To sum up, in spite of their positive attitudes towards the concept of self-directed learning, the students generally lacked initiatives and the skills to go about learning on their own. Suggestions regarding how the problems can be solved have been provided.

ความน่า

แนวคิดที่ว่าผู้เรียนสามารถแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเองโดยไม่จำเป็นต้องถูกจำกัดให้อยู่แต่ภายในห้องเรียนเท่านั้น เป็นที่ยอมรับกันอย่างแพร่หลาย (Benson, 2001; Dickinson, 1987; Gardner & Miller, 1999) กระบวนการในการเรียนรู้ดังกล่าวอาจมีได้หลายรูปแบบและวิธีการในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-Access Learning Center) นับเป็นแหล่งการเรียนรู้ที่สำคัญ เนื่องจากเป็นแหล่งที่รวบรวมความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าไปใช้บริการ ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง นับเป็นแนวทางการปฏิบัติซึ่งนำไปสู่การเรียนรู้แบบพึ่งตนเอง (Autonomy)

ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเองซึ่งดำเนินการโดยสถาบันภาษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้เปิดให้บริการเป็นครั้งแรก ณ อาคารวิทยบริการ เมื่อวันที่ 10 พฤศจิกายน 2540 โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักศึกษาที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานใช้เป็นสถานที่ในการศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง ต่อมามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้พิจารณาเห็นว่าศูนย์การเรียนรู้ดังกล่าวตั้งอยู่ห่างไกลจากอาคารเรียนรวมของนักศึกษา ทำให้การเดินทางไปใช้บริการไม่สะดวกนัก มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์จึงได้จัดสรรงบประมาณในการปรับปรุงพื้นที่บริเวณชั้น 1 ของอาคารเรียนกลุ่มสังคมศาสตร์ ซึ่งมีพื้นที่ขนาด 400 ตารางเมตร ให้เป็นศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเองแห่งใหม่ หลังการดำเนินการปรับปรุงอาคารเสร็จสิ้น สถาบันภาษาจึงได้ย้ายศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเองจาก อาคารวิทยบริการ มาที่ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง ณ อาคารเรียนรวมสังคมศาสตร์ และได้เปิดใช้อย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2553

บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยเรื่อง “การสำรวจความคิดเห็นและความต้องการของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่มีต่อการใช้ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง” โดยมีจุดประสงค์เพื่อสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่มีต่อแนวคิดในการเรียนรู้ด้วยตนเอง และสำรวจความต้องการในการใช้ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อนำข้อมูลมาใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเองแห่งใหม่ และการจัดประเภทของสื่อให้เหมาะสม อำนวยความสะดวก และกระบวนการเรียนรู้ให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษาอย่างแท้จริง อีกทั้งจะช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาผู้เข้ามารับบริการ เกิดเจตคติที่ดีในการเรียนรู้แบบพึ่งตนเอง (Autonomous Learning) ต่อไปในอนาคต

ความสำคัญเกี่ยวกับ

การเรียนภาษาที่สอง (Second Language Acquisition) ด้วยตนเองมีมานานแล้ว ก่อนที่จะมีการพัฒนาเป็นรูปแบบการเรียนการสอนในห้องเรียนที่เป็นระบบอย่างเช่นในปัจจุบัน และในทุกวันนี้ยังมีผู้เรียนภาษาที่สองอีกเป็นจำนวนมากที่ ขวนขวายเรียนรู้ด้วยตนเองนอกระบบห้องเรียน ซึ่งแสดงให้เห็นว่า การเรียนรู้ไม่จำเป็นต้องเกิดขึ้นโดยครูเป็นผู้ให้ความรู้เสมอไป (Benson, 2001)

อย่างไรก็ตามแนวคิดในการเรียนรู้แบบพึ่งตนเอง (Learner autonomy) ซึ่งได้รับการยอมรับและมีการพัฒนาแนวคิดอย่างต่อเนื่องตลอดระยะเวลา 3 ทศวรรษที่ผ่านมา นั้น มักใช้เพื่อหมายถึงรูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยตนเองที่ดำเนินการอย่างเป็นระบบ โดยมีสถาบันการศึกษาเป็นผู้ดำเนินการ (Institutionalized learning)

Benson (2001) ได้ให้คำจำกัดความการเรียนรู้แบบพึ่งตนเองว่าเกิดจากการที่ผู้เรียนสามารถควบคุมการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ดังนั้นการพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในกระบวนการเรียนจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง และเชื่อว่าการที่จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจในแนวคิดและหลักการเรียนรู้ดังกล่าว ครูผู้สอนและสถาบันการศึกษาจำเป็นต้องเข้ามามีส่วนร่วม เพื่อปลูกฝังแนวคิดดังกล่าวให้กับผู้เรียนโดยจัดรูปแบบการเรียนการสอนที่เหมาะสม เพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าใจและพัฒนาแนวทางการเรียนรู้ด้วยตนเองด้วยตัวผู้เรียนเอง โดยมีรูปแบบการเรียนรู้สามารถแบ่งได้ 6 ประเภท ดังนี้คือ

1. การเรียนรู้จากแหล่งทรัพยากร (Resource-based approaches)
2. การเรียนรู้จากเทคโนโลยี (Technology-based approaches)

3. การเรียนรู้ด้วยตัวผู้เรียน (Learner-based approaches)
4. การเรียนรู้จากห้องเรียน (Classroom-based approaches)
5. การเรียนรู้จากหลักสูตรที่กำหนดไว้ (Curriculum-based approaches)
6. การเรียนรู้จากครูผู้สอน (Teacher-based approaches)

ถึงแม้ว่าจะมีการกล่าวอ้างว่าประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้เหล่านี้มีความแตกต่างกัน แต่ในทางปฏิบัติแล้วทุกรูปแบบมีความสัมพันธ์กันและสามารถนำมาใช้ร่วมกันได้ขึ้นอยู่กับความต้องการเน้นรูปแบบการเรียนรู้แบบใดเป็นหลักอย่างไรก็ตาม แนวคิดการเรียนรู้จากแหล่งทรัพยากร (Resource-based approaches) มีความเกี่ยวข้องและสัมพันธ์กับการใช้ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างใกล้ชิด เนื่องจากแนวคิดดังกล่าวเน้นการปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวผู้เรียนและสื่อการเรียน ซึ่งมีอยู่ภายในศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยผู้เรียนเป็นผู้วางแผนการเรียนรู้ การเลือกสื่อ และการประเมินการเรียนรู้ด้วยตนเอง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกที่จะเรียนรู้ในสิ่งที่ตนเองต้องการเป็นปัจจัยสำคัญที่จะนำไปสู่แนวทางในการเรียนรู้แบบพึ่งตนเอง

Gardner & Miller (1999) ให้ความเห็นว่า หน้าที่หลักของศูนย์การเรียนรู้ ประการแรก คือ เป็นแหล่งให้บริการสื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนรู้ด้วยตนเองตามความสนใจและต้องการของผู้เรียนโดยมีการจัดรวบรวมไว้อย่างเป็นระบบ ส่วนประการที่สอง คือเป็นที่เตรียมผู้เรียนให้มีความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองโดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเรียนรู้และพัฒนาการใช้กลยุทธ์ในการเรียนให้เหมาะสมกับตนเอง (Individualized strategies)

ในบริบทของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ Gardner & Miller (1999) มีความเห็นว่าการเรียนรู้ด้วยตนเองไม่ได้รับการสอนภาษา หากแต่เป็นวิธีหนึ่งในการเรียนภาษา การจัดตั้งศูนย์ในการเรียนรู้เป็นการผสมผสานระหว่างการเป็นแหล่งรวบรวมสื่อวัสดุอุปกรณ์ในการเรียนรู้ต่างๆ ไปจนถึงระบบการจัดการทรัพยากรที่ใช้ในการเรียนรู้ต่างๆ เพื่อเป็นการสร้างสิ่งแวดล้อมในการเรียนรู้ และได้เสนอองค์ประกอบสำคัญต่างๆ สำหรับศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง ได้แก่ ทรัพยากรในการเรียนรู้ (Resources), การจัดการ (Management),

ระบบ (System), การวิเคราะห์ความต้องการ (Needs/wants analysis), การแนะแนว (Counseling), การฝึกผู้เรียน (Learner training), การพัฒนาสื่อวัสดุอุปกรณ์ (Materials development) ซึ่งสอดคล้องกับที่ Sturtridge (1997) กล่าวไว้ว่า แม้ว่าศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเองจะไม่มีรูปแบบที่ตายตัว แต่มีปัจจัยสำคัญๆ ที่ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเองควรคำนึงถึง ประกอบด้วย ปัจจัยด้านการจัดการ (Management) ปัจจัยสิ่งอำนวยความสะดวก (Facilities) รวมถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการฝึกผู้เรียนและพัฒนาการของผู้เรียน (Learner training and development)

โดยสรุป ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเองคือสถานที่ที่มีการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกในด้านสื่อการเรียนรู้ให้ผู้เรียนซึ่งมักรวมถึงอุปกรณ์แถบภาพและเสียง รวมไปถึงโปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อใช้ในการศึกษา การมีระบบบริการให้คำปรึกษา มีการเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับศูนย์การเรียนรู้และบริการต่างๆ ผ่าน Website เป็นต้น (Benson, 2001; Wikipedia, 2010)

งานวิจัยโดยอาจารย์สถาบันภาษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเองมี 2 แนวทาง คือ การสำรวจความคิดเห็นและความต้องการในการใช้ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง และ การสำรวจเพื่อหาสัมฤทธิ์ผลในทางการศึกษาหลังจากที่นักศึกษาได้มีการเรียนรู้ด้วยตนเอง เช่น กิตติธัช สุนทรวิภาต และ วีรสุดา ศรีพยัคฆ์ (2547) ได้สอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบกิจกรรมภายในศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง วีรสุดา ศรีพยัคฆ์ และ จารุตา บุญสุวรรณ (2541) ได้ศึกษาความพร้อมของนักศึกษาในการเรียนรู้ด้วยตนเอง ในทักษะการฟัง การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษ และ สำรวจทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการใช้บริการ ในขณะที่งานวิจัยของนพพร สโรบล (2548) ศึกษาประสิทธิภาพในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ และทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อกลวิธีการเรียนรู้แบบศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เช่นเดียวกับงานวิจัยของ ศรีปทุม นุ่มอุรา (2546) ซึ่งศึกษาเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักศึกษา 2 กลุ่มระหว่างกลุ่มที่เข้าใช้บริการและกลุ่มนักศึกษาที่ไม่เข้าใช้บริการศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง นอกจากนี้ วัจนา สุจริธรรม (2544) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของทักษะทางภาษากับการใช้บริการที่ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง

งานวิจัยจากสถาบันอื่นๆ ได้แก่ Wansanasomsithi (2004) ได้ศึกษาความคิดเห็นของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานปีการศึกษา 2/2545 จำนวน 513 คน ที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยใช้แบบสอบถามที่มีทั้งคำถามปลายปิดและปลายเปิด และงานวิจัยของ Detaramani & Chan (1999) ศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนภาษาอังกฤษจำนวน 585 คน ณ ประเทศนิวซีแลนด์ โดยใช้แบบสอบถามและส้อมสัมภาษณ์เชิงลึก เพื่อศึกษาทัศนคติและแรงจูงใจต่อวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเอง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1. สืบค้นความคิดเห็นและความเข้าใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษด้วยตนเอง 2. สืบค้นความต้องการของนักศึกษาในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ รวมถึงบริการภายในศูนย์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง

วิธีการดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างของการวิจัย

โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 ที่กำลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน EL 172 ในภาคการศึกษาฤดูร้อน/2551 โดยมีจำนวน 16 กลุ่ม จำนวนรวมทั้งสิ้น 505 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ประกอบด้วยแบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ส่วนดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามที่เกี่ยวกับข้อมูลของนักศึกษา ประกอบด้วยเพศและคณะ

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามที่เกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามที่เกี่ยวกับความต้องการของนักศึกษาที่มีต่อศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง

การเก็บข้อมูล

ในส่วนของการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังต่อไปนี้

1. ทำจดหมายถึงอาจารย์ผู้สอนทุกท่านเพื่อขออนุญาตเข้าไปเก็บข้อมูล
2. เข้าไปแจกแบบสอบถามให้นักศึกษาด้วยตนเอง
3. นำแบบสอบถามทั้งหมดไปวิเคราะห์ข้อมูล
4. เขียนและสรุปรายงานการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลไปประมวลผล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS. Version 11.5 โดยในการวิเคราะห์ กำหนดความมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

1. แบบสอบถามส่วนที่ 1 ข้อมูลที่เกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ที่ตอบแบบสอบถามใช้สถิติเชิงพรรณนา โดยใช้วิธีการหาค่าความถี่ (Frequency) แล้วสรุปมาเป็นค่าร้อยละ (Percentage)

2. แบบสอบถามส่วนที่ 2 และ 3 ข้อมูลที่เกี่ยวกับความคิดเห็นและความต้องการของผู้ตอบแบบสอบถามใช้วิธีการหาค่าเฉลี่ยมัชฌิมเลขคณิต (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน SD (Standard Deviation) โดยกำหนดค่าน้ำหนักของการประเมินดังนี้

1.00-1.50	การแปลความหมาย	น้อยที่สุด
1.51-2.50	การแปลความหมาย	น้อย
2.51-3.50	การแปลความหมาย	ปานกลาง
3.51-4.50	การแปลความหมาย	มาก
4.51-5.00	การแปลความหมาย	มากที่สุด

ผลการวิจัย

ข้อมูลที่จะนำเสนอต่อไปนี้เป็นข้อมูลที่มาจากแบบสอบถามประกอบด้วย 1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ที่ตอบแบบสอบถาม 2. ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง และ 3. ความต้องการของนักศึกษาที่มีต่อศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งรวมถึง ความต้องการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในด้านต่างๆ ความต้องการในการจัดรูปแบบกิจกรรมของศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง และ ความต้องการในการใช้บริการอื่นๆ ของศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (n=505)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	206	40.79
หญิง	299	59.21
2. สังกัดคณะ		
นิติศาสตร์	17	3.37
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	12	2.38
รัฐศาสตร์	30	5.94
เศรษฐศาสตร์	13	2.57
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	58	11.49
ศิลปศาสตร์	4	0.79
วารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน	8	1.58
สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา	10	1.98
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	174	34.46
วิศวกรรมศาสตร์	90	17.82
แพทยศาสตร์	19	3.76
สหเวชศาสตร์	15	2.97
ทันตแพทยศาสตร์	5	0.99
พยาบาลศาสตร์	17	3.37
ศิลปศาสตร์	16	3.17
สาธาณสุขศาสตร์	17	3.37

จากตารางที่ 1 จำนวนนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามมีจำนวนทั้งสิ้น 505 คน เป็นเพศชาย 206 คน และ เพศหญิง 299 คน ถือเป็นร้อยละ 40.79 และ 59.21 ตามลำดับ นักศึกษามาจาก 16 คณะ โดยคณะที่มีจำนวนนักศึกษา

มากที่สุดคือ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ลำดับรองลงมา ได้แก่ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ และ คณะรัฐศาสตร์ เป็นต้น ส่วนคณะที่มีจำนวนนักศึกษาน้อยที่สุดคือ คณะศิลปศาสตร์

ตารางที่ 2 ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง

ข้อ	ท่านเห็นด้วยกับข้อความต่อไปนี้มากน้อยเพียงไร	Mean	SD	ระดับความคิดเห็น (%)				
				มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	ท่านสามารถกำหนดรูปแบบและวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้ด้วยตนเอง	3.17	0.83	6.14	24.55	50.50	17.43	1.39
2	การเรียนรู้ด้วยตนเองช่วยให้ผลการเรียนภาษาอังกฤษของท่านดีขึ้น	3.26	0.86	6.14	32.67	44.75	14.26	2.18
3	การเรียนภาษาอังกฤษจากบทเรียนในชั้นเป็นการเพียงพอแล้ว	2.54	0.89	1.39	10.50	41.39	33.86	12.87
4	การเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองคือการใช้ความรู้ที่ท่านมีอยู่เดิมเท่านั้น	2.76	0.94	2.97	17.23	41.98	28.91	8.91
5	การเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองเหมาะสำหรับผู้ที่มีความกระตือรือร้นเท่านั้น	3.38	1.07	15.45	33.27	29.90	17.03	4.36
6	ท่านรู้จักวิธีเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มเติมด้วยตนเอง	3.01	0.92	5.94	20.40	46.34	22.97	4.36
7	การเรียนรู้เพิ่มเติมด้วยตนเองเป็นสิ่งที่มีความประโยชน์	4.30	0.78	47.52	37.03	13.66	1.39	0.40
8	การเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองช่วยให้ท่านได้เรียนรู้เรื่องต่างจากในชั้นเรียน	3.96	0.84	27.52	45.94	22.18	3.56	0.79
9	ท่านจะไปศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมก็ต่อเมื่อได้รับมอบหมายงานจากครูเท่านั้น	3.48	0.93	15.84	29.31	42.97	10.50	1.39
10	ท่านสามารถศึกษาค้นคว้า เรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองในทุกเรื่อง	2.70	0.92	3.96	12.87	39.21	36.63	7.33
11	ท่านกังวลใจทุกครั้งที่ได้รับมอบหมายงานให้ไปค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเอง	3.32	1.02	14.46	26.34	40.20	15.05	3.96
12	การเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองช่วยทำให้ท่านได้เรียนรู้อย่างต่อเนื่องในอนาคต แม้จบการศึกษาแล้ว	3.79	0.89	21.58	44.36	27.72	4.55	1.78
13	การเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง ทำได้ยากกว่าวิชาอื่น	3.46	1.03	18.42	28.51	36.83	13.27	2.97
14	ท่านต้องการให้อาจารย์ชี้แนะแนวทางในการเรียนรู้ด้วยตนเองให้มากกว่านี้	3.93	0.85	28.51	39.60	28.51	2.77	0.59
15	หากท่านไม่เข้าใจเนื้อหาในบทเรียนท่านสามารถไปศึกษาเพิ่มเติมเองได้	3.21	0.82	4.36	30.50	49.31	13.07	2.77
16	ท่านสามารถเลือกเรียนรู้ภาษาอังกฤษในเรื่องใดก็ได้	3.44	0.87	10.89	35.05	42.18	10.69	1.19

ข้อ	ท่านเห็นด้วยกับข้อความต่อไปนี้มากน้อยเพียงไร	Mean	SD	ระดับความคิดเห็น (%)				
				มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	ตามความสนใจของตัวเอง							
17	การเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองเป็นเรื่องที่สนุกสนานและท้าทาย	3.22	0.98	8.71	29.90	40.59	16.04	4.75
18	ท่านต้องใช้เวลาในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองมากกว่าการเรียนรู้จากครูในชั้นเรียน	3.11	1.09	11.29	24.36	35.45	21.78	7.13
19	ท่านเข้าใจแนวคิดในการเรียนภาษาอังกฤษด้วยตนเอง	2.86	0.89	3.17	17.62	46.93	26.14	6.14
20	การเรียนรู้ด้วยตนเองช่วยให้ท่านรู้จักวิเคราะห์จุดอ่อนของตนเองว่าต้องพัฒนาทักษะใดเพิ่มเติม	3.60	0.93	17.43	37.43	34.65	8.91	1.58

จากตารางที่ 2 จะเห็นได้ว่าค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองอยู่ใน 2 ระดับคือ มาก (3.51-4.50) และปานกลาง (2.51-3.50) โดยข้อที่นักศึกษามีความเห็นด้วยในระดับมาก (3.51-4.50) เรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ข้อ 7 การเรียนรู้เพิ่มเติมด้วยตนเองเป็นสิ่งที่มีความหมาย ค่าเฉลี่ย 4.30 (SD = 0.78) ข้อ 8 การเรียนรู้ด้วยตนเองช่วยให้ท่านได้เรียนรู้เรื่องที่น่าสนใจในชั้นเรียน ค่าเฉลี่ย 3.96 (SD = 0.84) ข้อ 14 ต้องการให้อาจารย์ชี้แนะแนวทางในการเรียนรู้ด้วยตนเองให้มากกว่านี้ ค่าเฉลี่ย 3.93 (SD = 0.85) เป็นต้น

ส่วนข้อความในอันดับท้าย ได้แก่ ข้อ 6 ท่านรู้จักวิธีเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มเติมด้วยตนเองค่าเฉลี่ย 3.01 (SD = 0.92) ข้อ 19 ท่านเข้าใจแนวคิดในการเรียนภาษาอังกฤษด้วยตนเองค่าเฉลี่ย 2.86 (SD = 0.89) ข้อ 10 ท่านสามารถศึกษาค้นคว้าเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองในทุกเรื่องค่าเฉลี่ย 2.70 (SD = 0.92) และข้อ 3 การเรียนภาษาอังกฤษจากบทเรียนในชั้นเป็นการเพียงพอแล้ว ค่าเฉลี่ย 2.54 (SD = 0.89) เป็นต้น

ตารางที่ 3 ความต้องการพัฒนาทักษะในด้านต่างๆ ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อ	ท่านเห็นด้วยกับข้อความต่อไปนี้มากน้อยเพียงไร	Mean	SD	ระดับความคิดเห็น (%)				
				มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
21	ท่านต้องการพัฒนาทักษะการพูด	4.64	0.67	72.48	20.99	5.15	0.79	0.59
22	ท่านต้องการพัฒนาทักษะการฟัง	4.59	0.66	67.33	25.74	5.94	0.79	0.20
23	ท่านต้องการพัฒนาทักษะการอ่าน	4.39	0.79	55.45	30.50	11.68	2.18	0.20
24	ท่านต้องการพัฒนาทักษะการเขียน	4.47	0.78	62.77	23.96	11.09	1.98	0.20
25	ท่านต้องการเรียนรู้ไวยากรณ์เพิ่มเติม	4.40	0.83	57.62	28.71	10.10	3.17	0.40
26	ท่านต้องการเรียนรู้คำศัพท์เพิ่มเติม	4.53	0.78	67.13	22.77	7.13	2.38	0.59

จากตารางที่ 3 จะเห็นได้ว่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับที่สูงมากที่สุด (4.51-5.00) และ สูงมาก (3.51-4.50) โดยทักษะที่ต้องการพัฒนามากที่สุด คือทักษะการพูด คะแนนเฉลี่ย 4.64 (SD = 0.67) ตามด้วยทักษะการฟัง 4.59 (SD = 0.66) และ ความต้องการในการเรียนรู้คำศัพท์เพิ่มเติม 4.53 (SD = 0.78) ส่วนทักษะที่ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการพัฒนามากคือ ทักษะการเขียน 4.47 (SD = 0.78) ความรู้ด้านไวยากรณ์ 4.40

(SD = 0.83) และ ลำดับสุดท้าย คือ ทักษะการอ่าน 4.39 (SD = 0.79) ส่วนความคิดเห็นอื่นๆ ได้แก่

- ต้องการให้มีอาจารย์ประจำศูนย์การเรียนรู้ฯ เหมือนมีตัวต่อหรือคีย์จะนำจะทำให้การเรียนรู้สนุกมากขึ้นทำให้นักศึกษาได้พัฒนาตนเองด้วย
- ต้องการเรียนรู้คำศัพท์ที่ใช้ในชีวิตจริง มากกว่าคำศัพท์ในบทเรียนแต่เพียงอย่างเดียว

ตารางที่ 4 ความต้องการในการใช้บริการอื่นๆ ของศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง

ข้อ	ท่านเห็นด้วยกับข้อความต่อไปนี้มากน้อยเพียงไร	Mean	SD	ระดับความคิดเห็น (%)				
				มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
27	ท่านต้องการให้มีการปฐมนิเทศแนะนำวิธีการใช้ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างเป็นระบบ	3.97	0.90	31.49	40.59	22.77	3.96	1.19
28	ท่านต้องการให้มีคู่มือแนะนำการใช้สื่อเพื่อการเรียนรู้ภายในศูนย์การเรียนรู้ ที่เหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถของท่าน	4.21	0.80	42.18	39.41	16.24	1.98	0.20
29	ท่านต้องการให้มีการจัดแบ่งหมวดหมู่ประเภทสื่อเพื่อการเรียนรู้ภายในศูนย์การเรียนรู้ อย่างชัดเจน เช่น ทักษะการอ่าน เขียน ไวยากรณ์ คำศัพท์ เป็นต้น	4.42	0.74	54.85	33.66	10.10	0.99	0.40
30	ท่านต้องการให้มีการจัดแบ่งระดับสื่อเพื่อการเรียนรู้ภายในศูนย์การเรียนรู้ ตามระดับผู้เรียน เช่น ระดับง่าย ปานกลาง ยาก เป็นต้น	4.48	0.70	58.61	32.08	8.32	0.79	0.20
31	ท่านต้องการให้มีบริการให้คำแนะนำปรึกษา กับนักศึกษาที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นรายบุคคล	4.46	0.73	58.22	31.68	8.51	1.19	0.40

จากตารางที่ 4 ความต้องการของนักศึกษาที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบความช่วยเหลืออื่นๆ ที่นักศึกษาต้องการ มีคะแนนเฉลี่ยในระดับมาก (3.51-4.50) เช่น ข้อ 30 นักศึกษาต้องการให้มีการจัดแบ่งระดับสื่อเพื่อการเรียนรู้ภายในศูนย์การเรียนรู้ตามระดับผู้เรียน โดยมีค่าเฉลี่ย 4.48 (SD = 0.70) ข้อ 31 นักศึกษาต้องการให้มีบริการให้คำแนะนำปรึกษา กับนักศึกษา

ที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นรายบุคคล มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.46 (SD = 0.73) ความเห็นอื่นๆ สามารถสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

- การเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองเกิดประโยชน์สมควรให้ความสำคัญมาก
- เห็นด้วยกับข้อ 31 มากๆ บางคนไม่เก่งภาษาเพราะพื้นฐานไม่ทำให้ตามเพื่อนไม่ทัน และทำให้เกิดความท้อแท้

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่องการสำรวจความคิดเห็นและความต้องการของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่มีต่อการใช้ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. นักศึกษามีความคิดเห็นว่าการเรียนภาษาอังกฤษด้วยตนเองเป็นสิ่งที่มีความประโยชน์ แนวคิดในเชิงบวกดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยหลายชิ้นที่กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานในจำนวนหลายภาคการศึกษา ซึ่งได้แก่ งานวิจัยของนพพร สโรบล (2548), กิตติชัย สุนทรวิภาต และ วีรสุดา ศรีพิชญ์ (2547), ศรีปทุม นุ่มอรุรา (2546), วัจนา สุริยธรรม (2544) และงานวิจัยของ วีรสุดา ศรีพิชญ์ และ จารุตา บุญสุวรรณ (2541) รวมถึงงานวิจัยของ Wassanasomsithi (2004) ซึ่งพบว่านิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เห็นประโยชน์ของการเรียนภาษาอังกฤษด้วยตนเองในระดับสูงเช่นกัน จึงแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนในระดับอุดมศึกษามองเห็นประโยชน์ของการเรียนภาษาอังกฤษด้วยตนเองว่าเป็นการช่วยเสริมสร้างความรู้ นอกเหนือจากการเรียนรู้ในห้องเรียน

2. จากผลการวิจัยพบว่านักศึกษามีความต้องการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษสูงในทุกๆ ด้าน โดยเฉพาะความต้องการพัฒนาทักษะการพูดและการฟัง ในขณะที่ความต้องการพัฒนาทักษะการอ่านอยู่ในลำดับสุดท้าย ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของวีรสุดาและจารุตา (2541) ซึ่งพบว่า นักศึกษาธรรมศาสตร์ส่วนใหญ่ประเมินตนเองว่ามีทักษะภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.95 (SD = 0.85) โดยประเมินทักษะความสามารถในการอ่านมากที่สุด ทักษะการฟังเป็นลำดับรองลงมา และทักษะในการพูดเป็นลำดับสุดท้าย

สาเหตุที่ทำให้นักศึกษาต้องการพัฒนาทักษะการพูดและการฟังสูงกว่าทักษะอื่นๆ อาจสืบเนื่องมาจากการที่นักศึกษาวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานในแต่ละกลุ่ม (Section) มีจำนวนค่อนข้างสูง โดยเฉลี่ย 40-50 คนต่อห้องเรียน จึงทำให้การฝึกทักษะการพูดทำได้ไม่ทั่วถึง ในขณะที่ผู้สอนมักจะแนะนำให้ให้นักศึกษาไปฝึกทักษะการฟังเพิ่มเติมด้วยตนเอง เนื่องจากเนื้อหาของหลักสูตรมีค่อนข้างมากในขณะที่เวลาเรียนค่อนข้างจำกัด ดังนั้น การจัดเสริมสื่อการเรียนรู้ทักษะต่างๆ พร้อมคำแนะนำวิธีในการศึกษาด้วยตนเอง ในทักษะที่ผู้สอนไม่

สามารถครอบคลุมหรือฝึกในชั้นเรียนได้น่าจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน

3. นอกจากนี้ ผู้วิจัยพบว่านักศึกษาเป็นจำนวนมากแสดงความคิดเห็นว่าการเรียนภาษาอังกฤษด้วยตนเอง มีข้อจำกัดเนื่องจากไม่สามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้ในทุกเรื่อง จากคำถามปลายปิดข้อ 10 ที่ว่า “ท่านสามารถศึกษาค้นคว้าเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองในทุกเรื่อง” มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.70 (SD = 0.92) แนวคิดดังกล่าวยังสอดคล้องกับความเห็นนักศึกษาที่ว่า

“การเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง ช่วยให้ภาษาอังกฤษดีขึ้นในระดับหนึ่ง แต่ถ้ามันเกินความสามารถของตนเองก็ไม่สามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้”

Harmer (2007) ได้ให้ความเห็นว่าการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นกระบวนการที่ย่างยากซับซ้อน ผู้เรียนไม่สามารถที่จะเรียนรู้ทุกอย่างได้จากในห้องเรียนแต่เพียงอย่างเดียว ดังนั้น การจะประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษนั้น การเรียนรู้จะต้องเกิดขึ้นทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน ในการทำให้เกิดการเรียนรู้ในลักษณะดังกล่าวครูจึงเป็นผู้ที่มีบทบาทและมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพราะนอกจากการทำหน้าที่ให้ความรู้กับผู้เรียนในห้องเรียนแล้ว ครูควรทำหน้าที่เป็นผู้นำผู้เรียนสู่การเรียนรู้ (Facilitator) ภายนอกห้องเรียนอีกด้วย ครูจึงควรลดบทบาทในการถ่ายทอดความรู้ และเพิ่มบทบาทในการแนะนำวิธีและแนวทางให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเองภายนอกห้องเรียนให้มากขึ้น เพื่อเป็นการสร้างทักษะให้ผู้เรียนมีความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเอง

Gardner & Miller (1999) แสดงความคิดเห็นว่าการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวมีผลโดยตรงต่อ ผู้เรียน ผู้สอน และสถาบันการศึกษา ดังนั้น ในการดำเนินการเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว นักศึกษาธรรมศาสตร์ต้องได้รับการฝึกให้มีความรับผิดชอบในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองให้มากขึ้นทั้งในและนอกห้องเรียน ในขณะที่ครูผู้สอนจะต้องทำหน้าที่เป็นผู้แนะนำแหล่งการเรียนรู้และแนวทางในการเรียนรู้ด้วยตนเองให้มากขึ้นกว่าการสอนเนื้อหาบทเรียนแต่เพียงอย่างเดียว สถาบันภาษา จึงมีบทบาทสำคัญในการให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนทั้งผู้เรียนและผู้สอนเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวระหว่างผู้เรียนและผู้สอน

4. ความต้องการให้มีผู้ชี้แนะ หรือที่ปรึกษาทางวิชาการมีค่อนข้างสูง แสดงให้เห็นว่านักศึกษาต้องการให้มีผู้คอยให้คำปรึกษา รวมไปถึงการมีบุคลากรคอยให้ความช่วยเหลือสอดคล้องกับความคิดเห็นที่ได้จากแบบสอบถามที่ว่า

“ต้องการให้มีมุมที่ให้คำปรึกษา ภาษาอังกฤษเรียนไม่ค่อยเก่ง ต้องการทำให้มันเก่งขึ้น แต่เราไม่รู้จักไปปรึกษาใครถามเพื่อนเพื่อนก็แบบ... ก็อ่านไปสิ ท่องไปสิ ตอบได้แค่นี้ หนูต้องการให้มีมุมที่ปรึกษา ถ้าหนูต้องการเก่งขึ้น หรือต้องการให้คะแนนดีขึ้น หนูควรจะทำอย่างไร ส่วนมากก็เป็นเรื่องการอ่าน การเขียน การเรียน”

การแนะแนว (Counseling) หรือการที่มีผู้ช่วยหรือครูคอยให้คำแนะนำทางด้านภาษาให้กับ ผู้ใช้บริการภายในศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง ถือเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีความสำคัญยิ่งต่อการดำเนินงานของศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง ดังที่ Gardner & Miller (1999) กล่าวเสนอไว้ว่า ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินการของศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง ต้องตระหนักว่าจุดประสงค์ของการใช้บริการเป็นแบบใด และควรมีการปรับระดับความช่วยเหลือให้เหมาะสม นอกจากนี้ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเองควรจะต้องมีทรัพยากรในการเรียนรู้ มีระบบการจัดการที่ดีแล้ว การแนะแนวเป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งของศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเองซึ่งมีส่วนช่วยในการเรียนรู้ของผู้เข้ามาใช้บริการ

นอกจากนี้ Harmer (2007) ได้กล่าวว่า การให้ผู้เข้าใช้ศูนย์เรียนรู้วิธีใช้อุปกรณ์ สื่อการเรียนรู้ หรือคอมพิวเตอร์ด้วยตนเอง อาจจะทำให้ผู้ใช้ที่ไม่สามารถได้รับประโยชน์สูงสุด จึงควรมีการสอนผู้เข้าใช้ให้รู้จักและทำความเข้าใจกับคำแนะนำใช้บริการ ดังนั้นเพื่อให้ผู้ใช้ได้รับประโยชน์สูงสุดจากการใช้ทรัพยากรภายในศูนย์การเรียนรู้ ความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่และครูประจำศูนย์การเรียนรู้จึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญยิ่ง

การดำเนินการของศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง ณ อาคารวิทยบริการ ที่ผ่านมา แม้ว่าสถาบันภาษา จะได้จัดอาจารย์เป็นที่ปรึกษาประจำศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเองแล้วก็ตาม หากแต่จำนวนนักศึกษาที่เข้ามาพบอาจารย์เพื่อขอคำปรึกษามีค่อนข้างน้อย ซึ่งอาจจะมาจากหลายสาเหตุ เช่น ไม่มีการประชาสัมพันธ์บทบาทหน้าที่ของการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาให้นักศึกษาทราบ รวมถึงไม่ได้มีการกำหนดบทบาทหน้าที่การ

เป็นที่ปรึกษาประจำศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเองให้อาจารย์ทราบอย่างชัดเจนว่าประกอบด้วยหน้าที่และความรับผิดชอบอะไรบ้าง ดังนั้นในการดำเนินงานของศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเองแห่งใหม่ ณ อาคารเรียนรวมสังคมศาสตร์ จำเป็นต้องมีการจัดรูปแบบการให้บริการแนะแนวกับนักศึกษา รวมถึงการให้คำปรึกษาในด้านการเรียนภาษาอังกฤษออกมอย่างเป็นระบบ โดยประชาสัมพันธ์ตารางเวลาให้นักศึกษาลงทะเบียนเวลาขอรับคำปรึกษา ทั้งที่เป็นกลุ่มและรายบุคคล

สรุปและข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยทำให้ทราบความคิดเห็นของนักศึกษาที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยตนเองรวมถึงความต้องการในการใช้ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งเสนอแนวคิดหลายๆ อย่างอันเป็นแนวทางในการปฏิบัติดำเนินงาน ณ ศูนย์การเรียนรู้แห่งใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษาอย่างแท้จริง แต่เนื่องจากแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นแนวคิดสากลที่มีการจัดการอย่างกว้างขวางในสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาหลายแห่งภายในประเทศ ทำให้การดำเนินการวิจัยในลักษณะดังกล่าวยังคงมีอย่างต่อเนื่อง โดยมุ่งเน้นศึกษาความคิดเห็นและความต้องการของกลุ่มผู้ใช้บริการศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเองที่มีพื้นฐานต่างกัน เช่น ระดับความสามารถในการใช้ภาษา พื้นฐานความถนัดสายวิทย์-สายศิลป์ที่แตกต่างกัน ซึ่งจะทำให้ได้รับทราบข้อมูลที่มีความหลากหลายและสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการดำเนินการศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเองได้เป็นอย่างดี

อย่างไรก็ตาม การมีศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเองไม่ได้เป็นหลักประกันว่านักศึกษาจะสามารถประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษได้อย่างรวดเร็ว หากผู้เรียนส่วนใหญ่ยังขาดแนวทางและทิศทางในการเรียนรู้ที่ดี ดังนั้นครูผู้สอนและศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเองในสถาบันการศึกษาต่างๆ จึงยังมีการกิจอันสำคัญในการแนะนำ ให้แนวทาง ให้คำปรึกษา เพื่อให้นักศึกษาเห็นประโยชน์ของการเข้าใช้บริการศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเองและเรียนรู้ที่จะมีความรับผิดชอบในการขวนขวายหาความรู้ด้วยตนเองเป็น ก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ยั่งยืนสอดคล้องกับเป้าหมายสูงสุดของการศึกษาที่ต้องการให้ผู้เรียนรู้จักวิถีที่จะพึ่งพาตนเองในการเรียนรู้และเสาะแสวงหาขวนขวายหาความรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดไป

บรรณานุกรม

- กิตติธัช สุนทรวิภาต และ วีรสุดา ศรีพยัคฆ์. (2547). การส่งเสริมการเรียนรู้แบบพึ่งตนเองโดยผ่านกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการ. รายงานการวิจัย. คณะกรรมการวิจัยสถาบัน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2548). การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: ซีเอ็ดดูแคชั่น จำกัด (มหาชน).
- นพพร สโรบล. (2548). การศึกษาประสิทธิภาพของการฝึกทักษะฟัง-พูด ภาษาอังกฤษด้วยกลวิธีการเรียนรู้แบบศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน EL 172. รายงานการวิจัย. โครงการวิจัยเสริมหลักสูตร มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2540). ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร: คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- วัจนา สุริยธรรม. (2544). การพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษโดยการศึกษาจากศูนย์การเรียนรู้แบบพึ่งตนเองของนักศึกษาวិชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 2 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. รายงานการวิจัย. โครงการวิจัยของนักวิจัยรุ่นใหม่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วีรสุดา ศรีพยัคฆ์ และ จารุตา บุญสุวรรณ. (2541). การสำรวจทัศนคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่ศึกษาวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ปีการศึกษา 1/2541 ที่มีต่อศูนย์การศึกษาแบบพึ่งตนเอง. รายงานการวิจัย. โครงการวิจัยเสริมหลักสูตร มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ศรีปทุม นุ่มอุรา. (2546). การศึกษาสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานวิชา สข. 172 ของนักศึกษาที่ใช้และไม่ได้ใช้ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง (SALC). รายงานการวิจัย. โครงการวิจัยเสริมหลักสูตร มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- Benson, P. (2001). *Teaching and Researching Autonomy in Language Learning*. Harlow: Pearson Education.
- Benson, P. (2003). Learner autonomy in the classroom. In D. Nunan (ed.), *Practical English Language Teaching*. Singapore: McGraw-Hill, pp. 289-308.
- Cotterall, S. (2000). Promoting learner autonomy through the curriculum: Principles for designing language course. *ELT Journal*, 54/2, pp. 109-117.
- Cotterall, S. & Reinders, H. (2001). 'Fortress or bridge?: Learners' perceptions and practice in self access language learning. *Tesolanz* 8, pp.23-38
- Dam, L. (1994). How do we recognize an autonomous classroom? *Die Neuere Sparache*, 93 (5), 503-27.
- Dam, L. (1995). *Learner Autonomy 3: From theory to classroom practice*. Dublin: Authentik.
- Detaramani, C. & Chan, I. (1999). Learners' needs, attitudes, and motivation towards the self-access mode of language learning. *RELC Journal*, 30/1, pp. 124-150.
- Dickinson, L. (1987). *Self-instruction in Language Learning*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Dickinson, L. & Carver, D. 1980. Learning how to learn: Steps towards self-direction in foreign language learning. *ELT Journal*, 35, 1-7

- Garder, D. & Miller, L. (1999). **Establishing Self-access: From Theory to Practice**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Harmer, J. (2007). **How to teach English**. Fourth Edition. Harlow: Pearson Education Limited.
- Holec, H. (1981). **Autonomy and Foreign Language Learning**. Oxford: Pergamon Press.
- Knowes, M. (1975). **Self-directed learning: A Guide for Learners and Teachers**. Eagle Cliffs, NJ: Cambridge.
- Lee, I. (1998). Supporting greater autonomy in language learning. *ELT Journal*, 52/4, pp. 282-290.
- Littlewood, W.T. (1996). Autonomy: An anatomy and a framework. *System*, 23(4), 427-435.
- Nunan, D. (1988). **The Learner-centered Curriculum**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Nunan, D. (1996). Designing and adapting materials to encourage learner autonomy. In P. Benson and P. Voller (eds.), **Autonomy and Independence in Language Learning**. London: Longman, pp. 192-203.
- Sheerin, S. (1991). State of the art: Self-access. *Language Teaching*, 24 (3), 143-157.
- Sheerin, S. (1997). An exploration of the relationship between self-access and independent learning. In P. Benson and P. Voller (eds.), **Autonomy and Independence in Language Learning**. London: Longman, pp. 54 – 65
- Sturtridge, G. (1997). Teaching and language learning in self-access centres: Changing roles?. In P. Benson and P. Voller (eds.), **Autonomy and Independence in Language Learning**. London: Longman, pp. 66-78.
- Sturtridge, G. (1992). **Self-access: Preparation and Training**. Manchester: British Council.
- Wassanasomsithi, P. (2004). Learners' use of a self-access learning center: Paving the path to learner autonomy. *THAITESOL Bulletin*, 17/1, pp. 69-87.
- Wikipedia. (2010). **Self access Language Learning Centers**. Retrieved February 20, 2010, from http://en.wikipedia.org/wiki/Self_access_language_learning_centers

อาจารย์ ดร.บัทมา สุปพันธ์

- B.A. (Second Class Honors) in English, Prince of Songkhla University
- M.Ed. (Pass with Merit) in Teaching English to Speakers of Other Languages, The University of Sydney, Australia
- Ph.D. in Linguistics, University of Wales, UK
- อาจารย์ประจำสถาบันภาษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์